

Pyhällinen

Kuno = Lauu

Siitä kunnasta

Kala = Kuloſta.

Loofisti kookoonpandu

Hendrieki Wäänäfeldä;

Dulun Pitäjästä.

Wafafa,

Georg Wilhelm Londicerildä.

Kala = Kullo.

Jop' on laulu laitettuna,
 Sanat somat solmettuna,
 Kotsin ruasta rumasta,
 Kummasta Kala Kuloista,
 Johong' oli pandu Valdamosssa
 Katti Karwanen Issähän,
 Jsoa itä, kylästä
 Valdamosssa mainiossa.
 Kerran kestensä isännät
 Kannin miehissä rupeisit.
 Pyhä ildana puhuhun,
 Julkifesti juttelehen,
 Kuin on Dulusa pahoja,
 Tullisakin turkasia,
 Svöwät syökärit rahata,
 Ilman työtä Tullin miehet,
 Kuin wiewät wälillä westä
 Ewähää matkamiesten.
 Talon Waari taitawasti
 Kysyypi kylän wäeldä:
 Kusta nyt saisin kumpanita?
 Kusta matkalle towerit?
 Lähtijän minäkin kerran
 Kämpäsemään kaupungissa:
 On mulla talia taasen
 Vielä woiakin wähäsen,
 Waikk' on huono heinä wuost,
 Muret muustakin ruasta.
 Miehet nyiäänifesti
 Siihen wastaten sanowat:
 Meill' on miehillä samoilla
 Matka vittä mielesämme,
 Lähtidä sitä pidäisi.
 Alla maahan marssimahan,
 Kohen Dulua kokehan.
 Kohta nyi koiran silmä

Sanoopi wäen seassa:
Topa kotua kolla
Zoulun eellä jouwetahan.
Oli mielessä minulla
Lähtö pois pohjanmaalle.
Lähtisin minäkin muuten
Käpäsehen kaupungissa
Waan ompti wahan wika,
Toka on kotona kauwan,
Mulla muistissa poshnyt,
Pomiani purestellut.
Wietihin minulda wiimmein
Wäkisin wahkan paisti
Kuin näki olewan reessä,
Sitä Syökäri söleiki
Sitä anoo ahkerasti
Pohsi postossa kähinni
Minä mies sanon hänelle
Puhekelin puolestani:
En saata ewästä panna
Tylöäni, ystäwäni!
Poes, matkan pitkän päässä.
Kylläpä täällä tarwittowi
Purekella Porwarissa
Weipä sittekin wäkisin.
Sen kansa meni isälle
Wielä kätti lintujansa
Hywin kosi komyänsä.
Kuin ovat wiekkaat wiriät
Omin mielin ottamahan
Talon poikain ewästä.
Sitte kun tuln kotia
Heti sai kylässä tietä
Affani saman ajan,
Josta akka aikalailla
Minua toruu tolwanari
Kun en wänä kukaan kätchen
Sylännynä Syökäriille.

Ando hälle lemmon luidu
 Omalle tullinälkäiselle
 Kuuluupi kyllä puhuvan
 Kieli lakkari latowan
 Ett on muutamat monasti
 Kotonahan niruisett koiran
 Pannustansa paistanehet
 Kaswan kansa raskinehet.
 Boilla siemiäri silattu
 Mennesänsä on andanehet
 Tulli miehelle kätchen
 Snsännehet Snykärille.
 Tuon konstin minä kotona
 Saatan vielä wiisahammin
 Lehä toisehen tapahan.
 Ottipa kissan kiiuhusti
 Kartuupi takajaloista,
 Piätä pankohon sukasi,
 Dikian olan takoa.
 Unin nurkahan nutisti
 Siinä hirti hiiren söjään,
 Pani pirtin lämmitessä
 Leiwän siisähän leiwän.
 Rupeis eitähän emändä
 Erteipä Isändä saisi
 Kattia kakun siisähän
 Panna paljaan karwan kausa.
 Emändä Isännälleksi
 Sanoopi sanalla tällä:
 Kosk on heria herjennynnä
 Maras kissa naukumata,
 Niin nylien nahattomari
 Siitöpä tulisitt newät
 Turkin puuhkatt pulkiammat.
 Ukko unilda puhuupi
 Parta waari vaukuttaapi:
 Kollapä sinä si vo muori
 Dikein howä olisit.

Synkärille syölähille
 Kuin nyt siitä kuoren pois
 Weiskkin nahan wäkisin
 Käden kellen paistumisen
 Siitäpä Synkärit rupiais
 Arwelehen aivostansa
 Ett on tähän sisähän
 Jänes pandu Baldamossa
 Siitä mielehen meni
 Talonpoikain tawarat
 Wastakin repis rekiä
 Ewähä ettiskelis.
 Anna olla katti karwonensa
 Että tulee tundemahan
 Mit' on pandu Baldamossa
 Koottu fuorien sisähän
 Taherrettu taikinahan.
 Samasta sanasta tästä
 Käwi karryri emända
 Kupiaapi rohkiasti
 Koukulla kopasemahan.
 Ukon pöytä uunin päällä
 Waan ei toki tohtinunna
 Ett' oli waart wahwallainen
 Kull' olis muori muuten lyönyt,
 Takan wierestä takonutt,
 Niin päätä oivalailla.
 Jända ihasteleepi
 Kieden wierehen lipuupi.
 Pani lissan paistumahan,
 Katin karwat kertymähän.
 Vielä se wingu uunissakin
 Kurasi kukan sisällä.
 Sitte kuin kuori päälle kuiti
 Taikina tuli kowari
 Katin päälle kangiari,
 Ulos uunista mykän
 Vaneeppi kakin sisähän.

Sitte lähtee pi Kotua
 Manandaina marsimahan
 Astuhun alusta wiikon
 Kohen Dulua kokehen
 Kuin tuli tykö Muhoyen
 Eössi kohta Kumpaninsa,
 Kumpanit heti kysivät
 Joko nyt jokia menemmä
 Linnan tullista liwumme
 Käynnä kautta köyhän miehen.
 Juururen *) tykö tulivat
 Kestikivarin kedolle.
 Silta Bouwi Simpermanni
 Oli iuossu Juururehen,
 Tulkihin hakoin kansa
 Tietä kiinni kiiruhusti,
 Ettei joutuisi joelle
 Sieltä kulkisi kufana

Siin'

*) Juurus on se kaikkein lähinäinen Ke-
 stikivari Dulusta Paldamoon päin: Oxi
 penikulma kaupungista. Juururesta kul-
 kawat talwella Dulua sekä jokia - että
 maantietä myöden. Jokia myöden tul-
 laan sisälle kaupunkiin lianatuksin kautta,
 joka myös toisella nimellä kutsutaan myl-
 lytullivi: Haukkuvat ne sitä muutamit
 myöskin kutsullivi. Siinä lianatuksia
 edeslensi yri Synkäri Norforji nimellä,
 joka jo on kuollut, kaupan aikaa tulliherran
 myään. Ne kyläkunnat, Juu-
 ruren ja Dulun välillä, jotka juuri joen
 partahalla, molemmiin puolin jokia, o-
 wat, kutsutaan yhdellä yhteisellä nimellä
 Dulun junet. Ne matkamiehet taas,
 jotka Juururesta maantietä myöden kau-
 punkiin kulkawat, tulewat kängästullin
 kautta sisälle, josta Rytssi tulliherrana oli.
 Synkäriä myöden Simpermanni esteli
 matkamiehiä jokia myöden Juururesta
 Dulua kulkemaan, oli yri tästä kulgus-
 ta plloin ulostullut Maanherran kielto.

Ein' oli kielly Simpermanni
Laloupoille puhunut:
Et saa mennä Vielis miehet
Eikä muu Muhoren wäki
Eikä kääpä Waldamosta
Dulun Suhun ollenkana
Kura tullihin kufana
Siithen siikojä isoja
Kuljettawat Kuusamosta
Punasta poron lihoa
Waiikka sentähän wähäsen
Norforski wäliskä saapi
Tutummisda tullin luona
Kuusamon mätimähöilda.
Ne jotka iobä aiwott
Wylly tullista tulehen,
Simpermannin käskyn kautta
Kangas tullihin kätwiwät.
Wiskitt ensin pienen leiwän
Tullit herralle kätchen
Tästapä herra herjemmäxi
Kowin koiraxi rupest
Ganoo Herra hilpiästi
Keta sinä tällä kerjulaista
Pilkoot pila, isändä,
Dumpa sulla suurempia
Kalafukkoja komeita
Anna mulle muankahan
Tejän maanne maistiyita
Mies se mielellä hnywällä
Sylsäsi kufon kätchen
Johonk' oli sissään kissa
Pandu katti karwoonensa
Hetipä käski Tulliherra
Lämän miehen tupahan
Kuttu Kytssi rukostille
Andoo Kaffet ando Punfit
Wielä wiinatkin lisäxi.

Ruin

Kuin oli sarikat saanut
Knyppyt suuhunsa suloiset
Mies heti meni kadulle
Siellä poikes Porkariinsa.
Tämä on laulu laitettuna
Sanat wäätty Wäänäselta,
Sille palkasta tulisi
Tahtoisi salan takasen
Kuin olis ollut saatawilla
Silloin tullisa tykönä
Kuin Rytsti rualle rupesti
Jidafelle ilkiälle.
Haukkasi palasen pädstä
Loukasepi toisen kerran
Jo sattuu kädälä suuhun
Könnet kieehen rupeisit,
Luuli hauwin dampahiji
Eli lahnan leukaluuyri,
Eipä usko ensinkänä
Kuin ei wiillä weittelähän,
Näkepi olewan siellä
Karkasen katin sisällä
Hetipi kiroksi herra
Keskän yönнин songiästi
Sanoo sanalla tällä
Eipä tuota turkastakaan
Luulu nyt minä polonen
Perkelettä petturiri.
Kuin on ilkiä isändä
Pitannut parahan wiljan
Luolla lailla tuhruunna.
Ei sitä tiedä ihmis rutka
Mitä syödä syönnis paraas
Wassa wanhana pitääpi
Kuin ei nuorra näitä nähty
Näitä kumma rumia.
Jop' on laulu lafettuna
Loppu loofisii rakettu
Somahammilla sanoilla.
Loppu.